

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 9.2.2026
COM(2026) 63 final

2026/0041 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

**kterým se členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení
Kapverd k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí
z roku 1980**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Účelem Haagské úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „úmluva z roku 1980“), kterou do dnešního dne ratifikovalo 103 zemí včetně všech členských států EU, je obnovit stávající stav formou bezodkladného návratu protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí prostřednictvím systému spolupráce mezi ústředními orgány, které její smluvní strany určí.

Vzhledem k tomu, že zabránit únosům dětí je důležitou součástí politiky EU na podporu práv dítěte, Evropská unie se zasazuje na mezinárodní úrovni o zlepšení uplatňování úmluvy z roku 1980 a vyzývá třetí státy, aby k ní přistoupily.

Kapverdý uložily dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 4. října 2022. Úmluva vstoupila na Kapverdách v platnost dne 1. ledna 2023.

Ustanovení čl. 38 odst. 4 úmluvy z roku 1980 uvádí, že úmluva je účinná jen ve vztazích mezi přístupujícím státem a smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.

Soudní dvůr Evropské unie ve svém posudku 1/13⁽¹⁾ rozhodl, že souhlas s přistoupením třetího státu k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980 spadá do výlučné pravomoci Evropské unie.

Soudní dvůr zdůraznil potřebu jednotnosti ohledně této otázky na úrovni EU, aby se zabránilo nejednotnému uplatňování mezi členskými státy.

Vzhledem k tomu, že problematika mezinárodních únosů dětí spadá do výlučné vnější pravomoci Evropské unie, musí se rozhodnutí, zda by se mělo přijmout přistoupení Kapverd, na úrovni EU přijmout formou rozhodnutí Rady. Proto by členské státy Evropské unie měly uložit prohlášení, že přistoupení Kapverd v zájmu Evropské unie přijímají.

Přijetím ze strany členských států Evropské unie by byla Haagská úmluva z roku 1980 použitelná mezi Kapverdami a členskými státy EU s výjimkou Dánska.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Pokud jde o únosy dětí jedním z rodičů, je Haagská úmluva z roku 1980 mezinárodním protějškem nařízení Rady č. 2019/1111 (známého jako „nařízení Brusel IIb“)⁽²⁾, které je základním kamenem soudní spolupráce EU ve věcech manželských a věcech rodičovské zodpovědnosti.

Jedním z hlavních cílů nařízení je zabránit únosům dětí mezi členskými státy zavedením postupů, které zajistí bezodkladný návrat dítěte do členského státu jeho obvyklého bydliště. Za tímto účelem nařízení Brusel IIb obsahuje ve své kapitole III postup podle Haagské úmluvy z roku 1980 a doplňuje jej vyjasněním některých jeho aspektů, zejména výsledku dítěte, lhůty pro vydání rozhodnutí od podání žádosti o navrácení a důvodů nenavrácení dítěte.

⁽¹⁾ Posudek Soudního dvora 1/13 (přistoupení třetích států k Haagské úmluvě z roku 1980) ze dne 14. října 2014, ECLI:EU:C:2014:2303.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2019/1111 ze dne 25. června 2019 o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (přpracované znění), Úř. věst. L 178, 2.7.2019, s. 1.

Na mezinárodní úrovni Evropská unie podporuje přistoupení třetích států k úmluvě z roku 1980, aby se její členské státy mohly opírat o společný právní rámec pro řešení případů mezinárodních únosů dětí.

V období od června 2015 do prosince 2022 již bylo přijato 22 rozhodnutí Rady za účelem přijetí přistoupení 30 třetích zemí k Haagské úmluvě z roku 1980 o mezinárodních únosech dětí (Maroka, Singapur, Ruské federace, Albánie, Andorru, Seychely, Arménie, Korejské republiky, Kazachstán, Peru, Gruzie, Jižní Afriky, Chile, Island, Bahamy, Panamy, Uruguaye, Kolumbie, Salvador, San Marino, Dominikánské republiky, Bělorusko, Uzbekistán, Honduras, Ekvádor, Ukrajina, Jamajka, Bolívie, Filipíny a Tunisko⁽³⁾).

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh zjevně souvisí s obecným cílem zakotveným v článku 3 Smlouvy o Evropské unii, jímž je ochrana práv dítěte. Systém Haagské úmluvy z roku 1980 má chránit děti před škodlivými účinky únosu dítěte jeho rodičem a zajistit, aby dítě mohlo udržovat styk s oběma rodiči, například zajištěním účinného výkonu práva na osobní styk. Za zmínku stojí rovněž spojení s podporou využívání mediace při řešení přeshraničních rodinných sporů.

Směrnice o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech⁽⁴⁾ se použije také na rodinné právo v rámci společného evropského soudního prostoru. Haagská úmluva z roku 1980 podporuje smírné řešení rodinných sporů. Jeden z pokynů pro správnou praxi na základě Haagské úmluvy z roku 1980 vydaný Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém je věnován využívání mediace pro řešení mezinárodních rodinných sporů týkajících se dětí v případech spadajících do oblasti působnosti úmluvy. Z podnětu Evropské komise byly tyto pokyny vypracované v angličtině a francouzštině přeloženy do všech jazyků EU, jakož i do arabštiny, s cílem podpořit dialog se státy, které úmluvu dosud neratifikovaly / k úmluvě dosud nepřistoupily, a pomoci nalézt konkrétní způsoby, jak řešit problémy související s únosy dětí⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Již bylo přijato 22 rozhodnutí Rady, kterými se členské státy opravňují, aby přijaly přistoupení k úmluvě z roku 1980, pokud jde o Andorru (rozhodnutí Rady 2015/1023 přijaté dne 15. června 2015), Seychely (rozhodnutí Rady 2015/2354 přijaté dne 10. prosince 2015), Rusko (rozhodnutí Rady 2015/2355 přijaté dne 10. prosince 2015), Albánii (rozhodnutí Rady 2015/2356 přijaté dne 10. prosince 2015), Singapur (rozhodnutí Rady 2015/1024 přijaté dne 15. června 2015), Maroko (rozhodnutí Rady 2015/2357 přijaté dne 10. prosince 2015), Arménii (rozhodnutí Rady 2015/2358 přijaté dne 10. prosince 2015), Korejskou republiku (rozhodnutí Rady 2016/2313 přijaté dne 8. prosince 2016), Kazachstán (rozhodnutí Rady 2016/2311 přijaté dne 8. prosince 2016), Peru (rozhodnutí Rady 2016/2312 přijaté dne 8. prosince 2016), Gruzii a Jižní Afriku (rozhodnutí Rady (EU) 2017/2462 ze dne 18. prosince 2017), Chile, Island a Bahamy (rozhodnutí Rady (EU) 2017/2424 ze dne 18. prosince 2017), Panamu, Uruguay, Kolumbii a Salvador (rozhodnutí Rady (EU) 2017/2464 ze dne 18. prosince 2017), San Marino (rozhodnutí Rady (EU) 2017/2463 ze dne 18. prosince 2017), Dominikánskou republiku (rozhodnutí Rady (EU) 2019/305 ze dne 18. února 2019), Ekvádor a Ukrajinu (rozhodnutí Rady (EU) 2019/306 ze dne 18. února 2019), Honduras (rozhodnutí Rady (EU) 2019/307 ze dne 18. února 2019), Bělorusko a Uzbekistán (rozhodnutí Rady (EU) 2019/308 ze dne 18. února 2019), Jamajku (rozhodnutí Rady (EU) 2021/2206 ze dne 9. prosince 2021), Bolívii (rozhodnutí Rady (EU) 2021/2207 ze dne 9. prosince 2021), Filipíny (rozhodnutí Rady (EU) 2022/2439 ze dne 8. prosince 2022), Tunisko (rozhodnutí Rady (EU) 2022/2450 ze dne 8. prosince 2022).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ <https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=6561&dtid=3>

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

V souladu s článkem 38 Haagské úmluvy z roku 1980 je prohlášení o přijetí přistoupení nedílnou součástí mezinárodní dohody uzavřené s přistupujícím státem.

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 6 SFEU závisí v první řadě na cíli a obsahu mezinárodní dohody, jež má být uzavřena. Vzhledem k tomu, že hlavním cílem a obsahem Haagské úmluvy z roku 1980 je odrazovat od únosů dětí jedním z rodičů, a proto je předmětem rodinné právo, je hmotněprávním základem čl. 81 odst. 3 SFEU. Podle čl. 81 odst. 3 SFEU přijímá Rada opatření týkající se rodinného práva s mezinárodním prvkem zvláštním legislativním postupem. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Vzhledem k tomu, že hmotněprávním základem je článek 81 SFEU, má Rada v souladu s čl. 218 odst. 6 písm. b) SFEU přijmout rozhodnutí, kterým se členské státy opravňují, aby v zájmu Unie přijaly přistoupení třetí země k úmluvě z roku 1980, a to po konzultaci s Evropským parlamentem.

Podle čl. 218 odst. 8 druhého pododstavce SFEU rozhoduje Rada jednomyslně, pokud se dohoda týká oblasti, v níž je pro přijetí aktu Unie požadována jednomyslnost.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je proto čl. 218 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) a čl. 218 odst. 8 druhý pododstavec SFEU.

Pro Irsko je nařízení (EU) 2019/1111 (nařízení Brusel IIb) závazné, a proto se účastní přijímání tohoto rozhodnutí.

V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Nepoužije se.

• Proporcionalita

Tento návrh je vypracován po vzoru již přijatých rozhodnutí Rady týkajících se téže věci a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle, kterým je jednotný postup EU ve věci mezinárodních únosů dětí, tím, že zajistí, aby všechny členské státy Evropské unie přijaly přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě z roku 1980 ve stanovené lhůtě.

• Volba nástroje

Tento návrh rozhodnutí Rady se předkládá v souladu s čl. 218 odst. 6 SFEU, podle něhož Rada přijme rozhodnutí, kterým dává zmocnění k podpisu dohod. Neexistuje žádný jiný právní nástroj, který by mohl být použit za účelem dosažení cíle vyjádřeného v tomto návrhu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Nepoužije se

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Všechny členské státy Evropské unie, s nimiž Komise v rámci Pracovní skupiny Rady pro otázky občanského práva konzultovala jejich ochotu přijmout přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě z roku 1980, vydaly kladné stanovisko.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise shromáždila příslušné informace o provádění úmluvy od Haagské konference o mezinárodním právu soukromém, delegace EU na Kapverdách a nejvyššího státního zastupitelství, ústředního útvaru pro spolupráci a srovnávací právo určeného jako ústřední orgán podle Haagské úmluvy z roku 1980.

- **Posouzení dopadů**

Jako v případě 22 rozhodnutí Rady, která již byla přijata v letech 2015 až 2022 a která se týkají přijetí přistoupení několika třetích států k Haagské úmluvě z roku 1980, nebylo provedeno konkrétní posouzení dopadů.

Úroveň provádění úmluvy však byla přezkoumána prostřednictvím odpovědí Kapverd na dotazník EU a vyplněním dotazníku pro nově přistupující země vypracovaného Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.

Během jednání v Pracovní skupině pro otázky občanského práva se ukázalo, že zkušenosti některých členských států (například Portugalska) s právním systémem Kapverd jsou pozitivní. Orgány Kapverd považují za velmi důležité udržovat vztahy s členskými státy EU na základě Smluv. Společný právní rámec se všemi členskými státy EU, který představuje Haagská úmluva z roku 1980, by pomohl řešit přeshraniční případy únosů.

Vzdělávací akce jsou plánovány ve spolupráci s portugalsky mluvícími zeměmi, které jsou smluvními stranami úmluvy (Portugalsko a Brazílie). Do provádění Haagských úmluv o dětech bude rovněž zapojen UNICEF.

Kapverdy rovněž nedávno přistoupily k úmluvám o ochraně dětí z roku 1996 a o výživném na děti z roku 2007 a jejich právní systém, dodržování zásad právního státu a základních práv byly přezkoumány v rámci řízení o nevznesení námitek týkajících se přistoupení k těmto úmluvám. Posouzení vedlo k závěru, že proti přistoupení Kapverd k úmluvám o ochraně dětí z roku 1996 a o výživném na děti z roku 2007 by neměly být vzneseny žádné námitky.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nepoužije se.

- **Základní práva**

Únosy jedním z rodičů jsou v přímém rozporu s právy dětí, zejména s právem na ochranu a právem udržovat kontakt s oběma rodiči. Vytvořením právního rámce, který má zabránit únosům dětí jedním z rodičů a poskytnout dítěti příležitost být vyslechnuto, hájila úmluva z roku 1980 práva dětí, která jsou základními lidskými právy uznanými Úmluvou Organizace spojených národů o právech dítěte (UNCRC). Cílem tohoto návrhu je ustavit tento právní rámec mezi Kapverdami a členskými státy EU.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhované rozhodnutí Rady nemá žádné rozpočtové důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Nepoužije se.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Nepoužije se.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

**kterým se členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení
Kapverd k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí
z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. b) a čl. 218 odst. 8 druhým pododstavcem této Smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Cílem nařízení Rady (EU) 2019/1111⁽²⁾ je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na osobní styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (EU) 2019/1111 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále též „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány a má za cíl zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu s členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy a třetími státy by mohl být nejlepším řešením citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2019/1111 ze dne 25. června 2019 o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (přepřpracované znění), Úř. věst. L 178, 2.7.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj>.

- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k Haagské úmluvě z roku 1980 přistoupit ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie⁽³⁾ spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.
- (10) Kapverdy uložily svůj dokument o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 4. října 2022. Haagská úmluva z roku 1980 vstoupila pro Kapverdy v platnost dne 1. ledna 2023.
- (11) Posouzení situace na Kapverdách vedlo k závěru, že členské státy jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Kapverd v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy by proto měly být oprávněny v zájmu Unie uložit své prohlášení o přijetí přistoupení Kapverd za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí.
- (13) Pro Irsko je nařízení (EU) 2019/1111 závazné, a proto se účastní přijímání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

- 1. Členské státy jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě z roku 1980.
- 2. Členské státy uloží do dne... [dvanáct měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí] prohlášení, že v zájmu Unie přijímají přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě z roku 1980, a to v tomto znění: „[plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU)... přijímá přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
- 3. Členské státy uvědomí Radu a Komisi o uložení svých prohlášení o přijetí přistoupení Kapverd a sdělí Komisi znění uvedených prohlášení do dvou měsíců od jejich uložení.

⁽³⁾ Posudek Soudního dvora 1/13 ze dne 14. října 2014, ECLI:EU:C:2014:2303.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně

[...]

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ A DIGITÁLNÍ VÝKAZ

1) RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

Název návrhu/podnětu

Návrh rozhodnutí Rady, kterým se členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980

Příslušné oblasti politik

Spravedlnost

Cíle

Obecné cíle

Cílem tohoto návrhu je zmocnit členské státy, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980 v souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora EU s cílem zajistit právní jistotu a předvídatelnost na mezinárodní a evropské úrovni.

Specifické cíle

Oprávnit členské státy EU, aby přijaly přistoupení Kapverd k Haagské úmluvě o mezinárodních únosech dětí z roku 1980.

Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Haagská úmluva o mezinárodních únosech dětí z roku 1980 bude použitelná mezi všemi členskými státy (s výjimkou Dánska) a Kapverdami.

Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Nepoužije se.

Návrh/podnět se týká:

- ☒ **nové akce**
- ☐ **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci⁽¹⁾**
- ☐ **prodloužení stávající akce**
- ☐ **sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci**

Odůvodnění návrhu/podnětu

Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu

Nepoužije se.

Přidaná hodnota ze zapojení EU (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto oddílu se

⁽¹⁾ Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

„přidanou hodnotou ze zapojení EU“ rozumí hodnota plynoucí z akce Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Důvody pro akci na úrovni EU (*ex ante*)

Povolení udělené členskému státu EU je v souladu s předchozími iniciativami stejného druhu v návaznosti na posudek 1/13 Soudního dvora Evropské unie. Spadá do výlučné vnější pravomoci EU podle čl. 3 odst. 2 SFEU. Zmocnění může udělit pouze Rada na návrh Komise a jedná se tedy ze své podstaty o výlučnou pravomoc, která nepodléhá zásadě subsidiarity.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni EU (*ex post*)

Je zajištěno dodržování Smluv EU a judikatury Soudního dvora Evropské unie.

Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Jedná se o 23. návrh téhož druhu.

Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Tento návrh nemá žádné rozpočtové důsledky.

Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Tento návrh nemá žádné rozpočtové důsledky.

Doba trvání návrhu/podnětu a jeho finančního dopadu

☐ **Časově omezená doba trvání**

☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,

☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☐ **Časově neomezená doba trvání**

Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,

poté plné fungování.

Předpokládaný způsob plnění rozpočtu⁽²⁾

☐ **Přímé řízení** Komisí

☐ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ **Sdílené řízení** s členskými státy

☐ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,

☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),

☐ Evropská investiční banka a Evropský investiční fond,

⁽²⁾ Vysvětlení způsobů plnění rozpočtu spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- ☐ subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru, kterým byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ subjekty nebo osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a určené v příslušném základním právním aktu,
- ☐ subjekty usazené v členském státě, které se řídí soukromým právem členského státu nebo právem Unie a které mohou být v souladu s odvětvovými pravidly pověřeny vynakládáním finančních prostředků Unie nebo využíváním rozpočtových záruk Unie, pokud jsou tyto subjekty ovládány veřejnoprávními subjekty nebo soukromoprávními subjekty pověřenými výkonem veřejné služby a byly jim poskytnuty dostatečné finanční záruky ve formě společné a nerozdílné odpovědnosti kontrolních subjektů nebo rovnocenné finanční záruky, jež mohou být pro každou akci omezeny na maximální výši podpory Unie.

Poznámky

[...]

SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Nepoužije se.

Systémy řízení a kontroly

Odůvodnění navrhovaných způsobů plnění rozpočtu, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie

Nepoužije se.

Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění

Nepoužije se.

Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr mezi náklady na kontroly a hodnotou souvisejících spravovaných finančních prostředků) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

[...]